

[Justitsministeren]

1987, men siden begyndelsen af 1988 har de pågældende indgivet fem anmeldelser til politiet. Der er tale om fire forhold vedrørende knuste ruder og et forhold vedrørende en person, der spyttede på et vindue. Dette sidste forhold er opklaret, og gerningsmanden har fået en bøde for overtrædelse af politivedtægten.

Det er endvidere oplyst, at politiet i Horsens har mistanke om, hvem der kan have begået de øvrige forbrydelser, men de involverede gerningsmænd har nægtet sig skyldige, og det har ikke været muligt at skaffe tilstrækkelige beviser til, at de pågældende ville kunne påregnes dømt for overtrædelserne.

Politimesteren har endelig oplyst, at man har intensiveret patruljeringen i det pågældende område med såvel uniformeret som civilt personale, og politiet i Horsens har da heller ikke efterfølgende fra den omhandlede familie modtaget nogen politianmeldelser.

Efter retsplejeloven er det politiets opgave at sikre ro og orden og at forfølge eventuelle lovovertrædelser.

Det er mit indtryk, at politiet i den i spørgsmålet omhandlede sag fuldt ud har levet op til denne opgave.

Spm. nr. S 43

Til forsvarsministeren (10/6 88) af:

Gert Petersen (SF):

»Kan ministeren garantere, at der ikke af danske myndigheder foretages aflytning af udenlandske ambassaders teleddelelser, og at heller ikke andre foretager sådan aflytning med godkendelse af danske myndigheder?«

Begrundelse

Spørgsmålet skyldes historien i Det Fri Aktuelt den 10. juni 1988 om etablering af et aflytningscenter på Vestvolden, København, forbundet med Kastellet med en underjordisk tunnel. Forsvarets Efterretningstjeneste har dementeret historien, men det kan næppe tages helt alvorligt, da den slags dementier ofte synes at være en del af efterretningsvirksomheden. I øvrigt kan anlægget drives af anden myndighed under Forsvarsministeriet eller af en allieret myndighed med ministeriets godkendelse. Derfor ønskes den omtalte garanti fra ministeren, der er underkastet ministeransvarlighedsloven. Jeg gør opmærksom på, at spørgsmålet

skal opfattes »bredt«, sådan at en eventuel garanti ikke er begrundet i en eller anden teknikalitet, som spørgsmålet ikke kan tage højde for, men i sagens realitet. Hvis en sådan garanti ikke kan gives, er der handlet i strid med internationale traktater og i øvrigt også – så vidt jeg kan overskue det – med tidligere afgivne løfter.

Svar (17/6 88):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Indgreb i meddelelshemmeligheden, der er omfattet af retsplejeloven, finder alene sted efter retskendelse på begæring af politiet.

Spm. nr. S 44

Til justitsministeren (10/6 88) af:

Stillinger (SF):

»Vil ministeren venligst redegøre for reglerne for telefonering under bilkørsel?«

Begrundelse

I dag findes der mange biler med biltelefon. Erfaringer viser, at mange bilister telefonerer, mens de kører. Dette er farligt for trafiksikkerheden og medfører desværre mange trafikulykker.

Svar (20/6 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Færdselslovgivningen indeholder ikke udtrykkelige regler om telefonering under bilkørsel, og der gælder således ikke noget generelt forbud mod telefonering under bilkørsel.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren har den opfattelse, at telefonering under bilkørsel medfører mange trafikulykker.

I den anledning kan det oplyses, at der i Nordisk Råd i 1987 blev fremsat et medlemsforslag om indførelse af forbud mod telefonering under bilkørsel. Forslaget blev sendt til høring hos en lang række myndigheder og organisationer i Norden, og det blev i den forbindelse klarlagt, at der ikke findes undersøgelser, som dokumenterer en sammenhæng mellem anvendelse af biltelefoner og indtrufne færdselsuheld. Det blev endvidere oplyst, at alle nye biltelefoner i dag er udstyret med en kodenummerfunktion, som gør det muligt at foretage opkald til